

Endnu en hvid kanin

SVAR TIL BENT BLÜDNIKOW

AF

NIKOLAJ PETERSEN

Bent Blüdnikows (BB) indlæg giver anledning til at rette et par misforståelser. Artiklen drejer sig ikke, som BB synes at mene, om koldkrigshistorikernes forfølgelse af politiske dagsordener, men om politikernes forsøg på at spænde koldkrigsforskningen for en politisk vogn og få historien 'sat på plads'. Det sker som påvist ved indblanding i institutionsdannelsen og i forskningen. BB's hovedærinde, at universitetsforskerne, inklusive undertegnede, »også baserer deres forskning på en række politisk præmisser, fordomme og antagelser«, samt at værket *Dansk Udenrigspolitikks Historie* »også er baseret på en politisk dagsorden«, er derfor mindre relevant i sammenhængen. Det lille »også« kan vel læses som en erkendelse af, at det højre-revisionistiske forskningsprogram faktisk har en politisk dagsorden. Det er imidlertid ikke en påstand, jeg fremsætter i artiklen, ej heller, at højre-revisionismen skulle være uvidenskabelig.

Tværtimod bruger jeg et langt afsnit på at placere retningen *inden for* dansk koldkrigsforskning og bestemme den i forhold til andre retninger. Det sker ved hjælp af en række kategorier som synet på Den Kolde Krigs 'væsen' og dens hovedaktører og, for dansk koldkrigs politiks vedkommende, grundlæggende opfattelser af fx truslens karakter, brud/kontinuitet, konsensus/konflikt, venstrefløjens rolle m.v. Disse dimensioner afspejler samfundsopfattelser og politikforståelser hos forskeren, som nok har et politisk element, men som næppe kvalificerer til betegnelsen en politisk dagsorden. Og den opmærksomme læser vil notere, at jeg også placerer mig selv på disse kriterier i en vis form for selverkendelse.

Når BB ikke er tilfreds hermed, skulle man jo tro, at han meget let kunne påvise skjulte dagsordener i HT-artiklen eller i min øvrige forskning, f.eks. bind 6 i *Dansk Udenrigspolitikks Historie*. Men uvist af hvilken

grund vælger BB »for smed at rette bager[e]«, nemlig forfatterne af bind 5, Poul Villaume og Thorsten Borring Olesen. Det sker ved et genbrug af hans famøse anmeldelse i Berlingske Tidende 30. juni 2005, der endte med at give bindet to ud af seks stjerner (!). Ved genlæsningen fremstår den stadig som et skoleeksempel på en ufaglig anmeldelse.

Jeg skal ikke gå ind på BB's genbrugte kritik – det er andre nærmere til – blot anholde, at titlen ikke, som BB misbilligende skriver, er »Den hvide kanin mellem rovdyr«, men »I blokopdelingens tegn«. Skyldes denne fejltagelse mon en freudiansk association til Bent Jensen-titlen »Bjørnen og haren« om samme periode? Eller er det bare gået for hurtigt?